

B-b-biden. J-j-joe B-b-biden.

Autor: Greg Johnson

Bělošští nacionalisté se americkým republikánům dlouhá léta pokoušejí říct, že pokud se nepovede zastavit demografický úpadek bílé Ameriky, bude jejich strana odsouzena k zániku a trpnému přihlížení přeměny země na demokraty ovládaný stát jedné strany,

Nastane doba, kdy všechny obecně zažité republikánské pravdy a přijímané názory – založené ostatně na poznatcích z voleb v převážně bělošské Americe – jednoduše přestanou platit. Nastane doba, kdy už „ale hospodářství přece šlape dobře“ republikány nespasí.

Vždyť už v minulých volbách v listopadu 2016 nemohl být konvenční republikán nejspíš zvolen prezidentem. Tehdy se ale objevil republikán nanejvýš nekonvenční, Donald Trump.

Trumpova zahraniční i obchodní politika v duchu „Amerika na prvním místě“ spolu s příslibem výrazného omezení imigrace, která je z velké většiny nebělošská, jako by vyslyšela demografickou úzkost bílých Američanů. Trump svou kampaň vedl jako populist, ne jako republikán. Získal na svou stranu i tradičně demokratické „modré límečky“, které globalizace ekonomicky ohrožuje nejviditelněji. Jak ale v následujících měsících a letech podotknul nejeden analytik a politolog, samotný ekonomický populismus by Trumpa do Bílého domu nedotlačil. Rozhodující výhodu mu tak přinesla až gesta náznaky bělošské politiky identity.

I tak bylo Trumpovo vítězství skoro nejtěsnější možné. Během uplynulých čtyř let se navíc tato výhoda dále ztenčila s tím, jak četní bílí Trumpovi voliči zemřeli a na seznamy voličů přibýlo ohromné množství nebělochů, kteří asi ze 70 % hlasují pro demokraty.

Kdybych chtěl zajistit své znovuzvolení, musel by Trump od prvního dne v Oválné pracovně učinit svou prioritou následující: 1) zastavit nebělošskou imigraci, a to ilegální i legální a 2) zastavit masivní volební podvody, kterých se až na výjimky dopouštějí demokraté a jejich spojenci.

Barevnou imigraci lze navíc vcelku oprávněně považovat jen za další, nezvratnější formu ovlivňování voleb. Stejně jako jsou totiž republikánské hlasy anulovány započtením hlasů neexistujících demokratických voličů nebo obyčejnou manipulací součtu hlasů, plní tutéž funkci i zanesení barevných imigrantů na seznamy voličů. Proto ostatně levice nebělošskou imigraci, legální i ilegální, tak nadšeně podporuje. Jejím cílem je přeměnit prostřednictvím

demografického nahrazení bělošské většiny barevnými Ameriku na stát jedné strany.

Tato strategie levice ale dělá z demokracie trhací kalendář. Podstatou demokracie má být myšlenka, že vláda bude více nakloněna tomu pečovat o obecné blaho, pokud budou vládnoucí elity vybírány obyvatelstvem. Jestliže si však místo toho elity „volí“ lid prostřednictvím výměny obyvatelstva masovou imigrací, celá legitimita demokracie je postavena na hlavu.

Masová imigrace připravuje demokracii o legitimitu.

Lid si má zvolit svou vládu – ne vláda lid. Elity, jež si své postavení udržují umožněním masové imigrace a velké výměny obyvatelstva, tudíž nejsou demokratické. Jedná se o vládu hrstky ve svém vlastním zájmu, ne pro obecné blaho.

Trump sice tu a tam podnikl chvályhodná opatření ke snížení imigrace i proti dalším podobám ovlivňování voleb, nespíš to však bylo takříkajíc s křížkem po funuse. To znamená, že karty pro prezidentské volby 2020 jsou rozdány ve prospěch demokratů.

Zdá se však, že by se jim vlastní hloupostí přece jen mohlo podařit prohrát.

Až do minulého týdne byl vedoucím uchazečem o demokratickou nominaci vermontský senátor Bernie Sanders. Tento muž nejen že má blízko k marxismu, čímž se řadí daleko nalevo od hlavního proudu Demokratické strany, ale dokonce ani není jejím členem. Stranické vedení ho všeobecně nesnáší, protože před neomarxismem upřednostňují syntézu neoliberalismu s nebělošskou politikou identity, kterou asi nejlépe symbolizuje tento duhový kámen proti bezdomovcům z liberální Mekky, kalifornského San Franciska:

Anti-homeless gay rock has got
to be peak neo-liberalism

Moc jsem nevěřil, že se Bernie v čele udrží – vždyť američtí demokraté mají takřka bezedné zkušenosti s volebními čachry a podvody. Sanderse z nominace „vyštípali“ už před čtyřmi lety a nyní byli připraveni to zopakovat, kdyby se ho nepovedlo zastavit nějak jinak.

Nebylo mi jasné jen to, na kterém kandidátovi ze zbytku pole se vedení strany nakonec usnese. Musel to být centrista, jelikož oligarchie rozhodně chce zachovat *status quo* se svými privilegii. Tím je vyřazena Elizabeth Warrenová, proto musela volba padnout na někoho z pětice Joe Biden, Pete Buttigieg, Amy Klobucharová, Tom Steyer nebo Mike Bloomberg.

Přiznám se, že jsem nevěřil právě v Bidenovu nominaci. Vždycky to totiž byl divný patron – a dnes se z něj stal starý, sešlý a senilní divný patron. Může se „pyšnit“ bohatou minulostí vážně podivného chování k ženám a dívkám, stejně jako neobratného a patologického lhaní: kopírování od jiných politiků a následných bizarních vytáček. Biden i celá jeho rodina jsou očividně hluboce zkorumpovaní, zkažení lidé a on sám bezostyšně prosazuje zájmy lichvářských podnikatelů s kreditními kartami, registrovaných ve státě Delaware.

Jistě, Clintonovy podobné skandály nikdy zvlášť nerozhodily.

Joe Biden se však skoro doslova rozpadá před očima. Zatím jsme během kampaně byli svědky toho, jak mu málem vypadly umělé zuby a jedno oko se mu zalilo krví.

Jistě, zdravotní neduhy nikdy zvlášť nerozhodily Hillary Clintonovou.

Joe Biden však očividně upadá do senility. Často bývá viditelně zmatený. Nesouvisle blábolí. Plete si svou sestru s manželkou. Zapomíná, ve kterém státě se právě nachází, i o jaký úřad se uchází. A jak jeho dále senilita postupuje, Bidenovo už tak ne moc jisté sebeovládání dále ochabuje. Proto se připravme na ještě podivnější chování a ještě bizarnější lži.

Bude to s ním už jen horší. Jak se z primárek přesuneme ke stranickému nominačnímu sjezdu a vlastnímu prezidentskému klání, nabitý rozvrh a drtivý stres dále nabere na obrátkách. Tenhle starý hňup by si měl cintat na pentli před televizí někde v geriatrickém křídle vězení, ne se ucházet o prezidentský úřad, tím méně pak skutečně sedět v Bílém domě.

Řada vnímavějších demokratů to viděla, proto také slušné výsledky Petea Buttigiega a Amy Klobucharové v úvodních primárkách. Počítal jsem, že když Buttigieg vyčká dostatečně dlouho na vyvanutí Bidenovy i Sandersovy podpory, mohl by nominaci získat on. Pro demokraty by byl perfektní: coby nevýrazný centrista by oligarchii umožnil nadále v klidu kořistit a jako historicky první gay v úřadě by dal liberálům záminku cítit se ohromně pokrokově a morálně. Mohl se stát prezidentskou obdobou duhového kamene proti bezdomovcům

Pak však přišly primárky v Severní Karolíně, kde o výsledku rozhodují (ehm) méně vnímaví demokraté. Z nějakého důvodu nespátují afroameričtí voliči v Bidenově stále viditelnějším mentálním chátrání větší hendikep, pokud vůbec nějaký. Tzv. Bernie bros o Bidenových voličích mluví jako o „málo informovaných lidech“. Budme ale přesnější: Bidena vynesli

k výhře neinteligentní černoši. Je mezi nimi natolik populární, že nejspíš ani nebylo třeba uchylovat k přímému podvodu. Vyhrál zde s přehledem.

Stranický establishment okamžitě zavětil změnu ovzduší: nastal čas sjednotit se za Bidenem. Začaly drnčet telefony a rozběhly se handly. Buttigieg s Klobucharovou odstoupili jako první, následovaná miliardáři Steyerem a Bloombergem.

Všichni jmenovaní dobře vědí, že Biden není způsobilý k tomu stát se prezidentem. Kdyby měli v duši sebemenší špetku pocitu povinnosti k vlasti nebo i straně, z klání by neodstupovali. Naneštěstí ale jde o vypočítavé sociopaty, kteří za svou vlastizradu očekávají šťavnatou odměnu.

Možná jim zamávali před očima viceprezidentským postem: jelikož Biden nebude schopen vládnout, jeho číslu dvě se otevírá nesmírně lákavá a pravděpodobná možnost řídit zemi spolu se svou kamarilou nevolných stranických insiderů.

Rád bych věděl, kteří že to géniové stojí za výběrem Bidena. Jejich jména přece musejí být veřejně známá. Kdo rozhodnul, že z rezervoáru více než 300 milionů občanů je právě Joe Biden tím nej kvalifikovanějším stát se příštím prezidentem Spojených států? Nechtěli byste i vy znát jejich jména, abyste je mohli předvolat k zodpovědnosti?

Vzpružen kapitulací svých centristických protivníků Biden rozdrtil Sanderse v primárkách tzv. volebního Super-úterý (nebo, jak mu říká Biden, „Super-čtvrtek“). Není vyloučeno, že k tomu ani nepotřeboval podvádět.

Biden se tak stal všeobecně předpokládaným kandidátem, jakkoliv bude Sanders v následujících primárkách posílen odstoupením Elizabeth Warrenové z boje.

Vyslat do prezidentských voleb zjevně senilního starce považuji za akt naprostého cynismu. Demokraté se tím dopouštějí obrovského podvodu na americkém lidu. Jedná se o „klamavou reklamu“, neboť Joe Biden není schopen vykonávat úřad, o který se uchází, a tak budou fakticky vládnout hlavně lidé, které nikdo nezvolil.

Hlavním nedostatkem dědičných monarchií mají podle jejich kritiků být čas od času se vyskytující zvrhlí nebo duševně nedostateční panovníci, vnucení obyvatelstvu systémem vlády. Ve vyspělých demokraciích jsou však titíž lidé voleni, což je ještě podstatně horší.

Smutnou pravdou je, že se klidně může najít dost cyniků, prostáček a hysteriků stříhu „zastavme Trumpa za každou cenu“ na to, aby se Joe Biden dostal do Bílého domu.

Doufám, že Trump Bidena porazí.

Může považovat na nečekanou přízeň osudu, že mu demokraté vybrali protivníka, který je ještě méně řečnický zdatný než on. Kdybych byl Trumpem, kampaň bych vedl v co nejvíce smířlivém a centristickém duchu, spousta demokratů totiž bude o Senilním Joeovi nutně mít

značné pochybnosti. Poradil bych se také s odborníky na stařeckou demenci ohledně možné strategie, jak Bidenovy slabiny využít v debatách. Demence neovlivňuje jen paměť, ale také sebekontrolu. Bylo by zábavné, kdybychom měli nádavkem k blábolení a zmatenosti také záběry nepřičetné zuřivosti. Možná to působí krutě, jistě to však je milosrdnější než dát klíče od Bílého domu do rukou Bidenovi a potažmo lidem, kteří tahají za jeho nitky.

Získá-li Biden nominaci, dopustil by se Trump omylu jeho podceněním – právě proto, že Biden nemůže být mozem za vlastní kampaní. Demokratická strana možná je hloupá, šílená a plná zlých záměrů, při jejich uskutečňování se však chová chytře, ukázněně a systematicky.

Z metapolitické perspektivy by nejlepším výsledkem byly volby, jejichž hlavním tématem by byla debata globalismus versus nacionalismus, jelikož v tomto střetu nemohou bělošští nacionalisté prohrát. Kdyby vybrali za kandidáta Sanderse, stal by leitmotivem klání kapitalismus kontra socialismus, což není z našeho pohledu smysluplná debata – lidé v žoldu bratří Kochů nebo Institutu Cato by podle mě měli mít zcela nulový vliv na veřejné věci. S Bidenovým vzestupem se však zvyšuje i pravděpodobnost, že se volby namísto otázky zásad stanou soubojem osobností. Modlím se také, aby Trump omezil své nesmyslné a odpudivé podbízení se černochem.

Tyto volby pro nás dost možná nebudou takovou příležitostí k osvětě veřejnosti jako ty z před čtyř let, ale i tak jistě budou hodně zajímavé.

Článek Grega Johnsona *The 2020 US Presidential Race So Far* vyšel na stránkách Counter-Currents Publishing 6. března 2020